

Arrest

nr. 351 161 van 5 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart “*van onbepaalde nationaliteit en van Palestijnse origine*” te zijn, op 24 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U, A.N.I.N., bent van Palestijnse afkomst en bent geboren te Gaza. Uw vrouw Al.Ne. bevindt zich tot op heden in Gaza samen met uw twee dochters.

U verliet Gaza op 19 september 2023 en reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland, waar u aankwam op 15 november 2023. Ongeveer één maand later, omstreeks 18 december 2023 diende u uw verzoek om internationale bescherming in, waarna de Griekse autoriteiten u de vluchtelingenstatus toekenden op 29 december 2023. U verkreeg diezelfde dag een verblijfsvergunning met geldigheid tot en met 28 december 2026. Eveneens bent u in het bezit van een Grieks reisdocument, geldig van 14 februari 2024 tot en met 13 februari 2029. Op 20 maart 2024 besloot u om Griekenland te verlaten. U reisde per vliegtuig naar België en diende vervolgens op 26 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Betreffende uw vertrek uit Griekenland stelt u moeilijkheden ondervonden te hebben om werk te zoeken. Evenmin was u in de mogelijkheid om de Griekse taal te leren. Daarnaast werd u geconfronteerd met racisme en geweld door de Griekse kustwacht.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën van documenten neer: uw Palestijns paspoort en identiteitskaart, uw Griekse verblijfsvergunning en reisdocument, uw huwelijksakte (inclusief vertaling), UNRWA familieregistratiekaart en tot slot een medisch attest betreffende uw rug vanuit Palestina.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming **niet-ontvankelijk verklaard** in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen en de stukken in het dossier (Eurodac Marked Hit, verklaringen DVZ en CGVS) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. U legt tevens een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw reisdocument neer (CGVS 1, p.3).*

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de

begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Griekse documenten.

1. (Originele) verblijfsvergunning en reisdocument.

U bent in het bezit van een kopie van uw Griekse ADET en reisdocument, hetgeen u heeft verkregen betreffende uw beschermingsstatus in Griekenland. Uw ADET is geldig van 29 december 2023 tot en met 28 december 2026. Daarnaast is uw reisdocument geldig van 14 februari 2024 tot en met 13 februari 2029.

Gedurende uw interview bij DVZ stelt u dat uw originele document gestolen werden in België. Dit is een louter blote bewering waarvan elk bewijs ontbreekt (DVZ; Verklaringen DVZ, sectie 25).

2. AMKA en AFM.

Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit in het bezit was van een AMKA of AFM, evenmin heeft u zich ooit hieromtrent geïnformeerd in Griekenland. U stelt dat u geen aandacht heeft besteed aan Griekse documenten, noch aan procedures. Dit wijst op een gebrek aan inspanning om uzelf te voorzien van de correcte documenten in Griekenland om uw rechten er te doen gelden (CGVS 1, p.7-8).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis

psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont (zie supra).

Vertrek uit Griekenland.

1. Een gebrek aan inspanningen om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland.

Ten eerste merkt het CGVS op dat u een relatief korte periode na de toekenning van uw status vertrokken bent uit Griekenland. Nadat u de vluchtelingenstatus toegekend kreeg op 29 december 2023, besloot u net geen drie maanden later omstreeks 20 maart 2024 het land te verlaten. Deze korte periode getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden (DVZ; Verklaring DVZ, sectie 33).

Ten tweede blijkt uit niets dat u heeft geprobeerd om werk te zoeken gedurende uw kort verblijf in Griekenland. Enerzijds stelt u vier dagen gewerkt te hebben voor een salaris van 20-25 euro. Nadien heeft u nooit meer gewerkt. Anderzijds stelt u enkel in Thessaloniki gezocht te hebben naar werk, maar nooit in Kos. Uit niets blijkt dat u al het mogelijke heeft gedaan om werk te vinden. Dat u zich aanmeldde bij interimkantoren is een louter blote bewering waar elk bewijs van ontbreekt. Bovendien is het onaannemelijk dat u een eerste keer geholpen werd bij het interimkantoor, maar bij terugkeer voor de stand van zaken niet meer welkom zou geweest zijn (CGVS 1, p.6,9,14 ; CGVS 2, p.5-6).

Ten derde blijkt uit niets dat u al het mogelijke deed gedurende uw kort verblijf in Griekenland om huisvesting te zoeken. U verwijst naar de periode dat u op straat sliep voor ongeveer 25 tot 30 dagen. Dit was alvorens u de verblijfsvergunning ontving (CGVS 1, p.12). Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Vervolgens reisde u naar Thessaloniki, waar u een gemeenschappelijke accommodatie

huurde voor vijf euro per nacht. U leende geld van een Palestijn om deze huur te kunnen betalen (zie infra). Uit niets blijkt dat u zich in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie bevond, noch dat u niet kon functioneren in Griekenland (CGVS 1, p.12; CGVS 2, p.7).

Ten vierde blijkt uit niets dat u de nodige inspanning leverde om Griekse taallessen te kunnen volgen. U stelt naar een school te zijn geweest om zich te informeren, maar u bent de naam vergeten. Er werd u verteld een e-mail te sturen. Uit niets blijkt dat men u niet verder wou helpen, evenmin ontbreekt al het bewijs van uw inspanning een e-mail te sturen (CGVS 1, p.12).

2. Zelfredzaamheid.

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

Het CGVS merkt op dat u erin geslaagd bent om zelfstandig te functioneren in Griekenland in de mate van het mogelijke gezien u nog geen drie maanden na ontvangst van uw verblijfsvergunning in Griekenland bleef (zie supra). **Ten eerste** bent u er kort in geslaagd te werken en een gedeeld appartement te huren. **Ten tweede** leende u 170 euro en werd zo financieel bijgestaan. **Ten derde** beschikte u over een netwerk van Palestijnse vrienden in Griekenland. **Ten vierde** reisde u van Gaza naar Griekenland en verder door naar België. **Ten vijfde** spreekt u naast het Arabisch ook Engels, waarmee u zichzelf in het dagelijkse leven kan behelpen (CGVS 1, p.10, 12; CGVS 2, p.4,7).

Uit niets blijkt dat u niet op zelfstandige wijze kon functioneren in Griekenland.

3. Geweld en racisme.

U stelt dat de kustwacht in Griekenland u op agressieve wijze heeft behandeld. U werd geslagen omdat de kustwachter dacht dat u net aangekomen was per boot van Turkije. U beschikte echter over een verblijfsvergunning in die periode en legde deze voor via uw telefoon. Desondanks werd uw telefoon vastgenomen en weggegooid. U diende geen klacht in, met reden dat de daders van Griekse afkomst zijn. Dit is echter geen afdoende uitleg waarom u geen moeite ondernam om uw rechten te doen gelden in Griekenland. 25 Dagen later vertrok u tevens naar België (CGVS 2, p.9).

Bijkomend stelt u slachtoffer geweest te zijn van racisme. U verwijst hierbij naar een algemene situatie waar u 'geconfronteerd werd met racisme', maar slaagt er niet in om dit te concretiseren. U stelt dat dit 'misschien was vanwege de taal'. Bijgevolg is dit een louter blote bewering (CGVS 1, p.15).

4. Gezondheid en kwetsbaarheid.

Betreffende uw rug- en tandproblemen maakt u geen elementen kenbaar waaruit blijkt dat u in Griekenland dringende nood had aan medische zorgen. Enerzijds staat u uw rugklachten met een medisch attest van uw operatie aan uw hernia, opgemaakt in Palestina op datum van 8 februari 2022. Een recente stand van zaken betreffende uw genoemde gezondheidstoestand ontbreekt. Daarbovenop stelt u dat uw rug in Griekenland erg gespannen was en hiervoor pijnstillers kreeg. Ook ging u naar het ziekenhuis en kreeg hier een afspraak, maar vond de kosten te duur waardoor u niet ging. Deze reden van nalatigheid staat haaks op uw verklaring geen medische zorgen gekregen te hebben. Bijkomend ging u op zelfstandige wijze naar de apotheker voor het verkrijgen van pijnstillers (CGVS 1, p.9; CGVS 2, p.6-7-).

Betreffende uw psychische problemen merkt het CGVS dat u geen enkel attest neerlegt om dit te staven. U stelt reeds psychische problemen te hebben sinds uw leven in Gaza. U verklaart nooit psychische hulp gezocht te hebben in Griekenland. Daarbovenop stelt u getraumatiseerd te zijn omwille van het incident met de kustwacht. Echter hecht het CGVS hier geen geloof aan, alsook ontbreekt elk bewijs. Hieruit volgt dat er blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw mentale gezondheidsproblemen niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat ze aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verlenen, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt (CGVS 1, p.16; CGVS 2, p.10). Bovendien dient opgemerkt te worden dat u in staat was om twee keer een persoonlijk onderhoud uit te voeren op het CGVS, waarbij u tot twee keer toe bevestigde alles gezegd te hebben betreffende uw problemen (CGVS 1, p.18 ; CGVS 2, p.11).

5. Documenten.

De overige neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Immers, uw Palestijnse documenten (identiteitskaart, paspoort en huwelijksakte) bevestigen uw Palestijnse origine en herkomst uit Gaza, alsook de familieregistratie bij UNRWA, hetgeen hier niet ter discussie staat.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich op de navolgende schendingen:

“Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikels 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna : de Procedurerichtlijn).

Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 , 48/7, 48/9 § 4, van de wet van 15.12.1980.

en 57/6 § 3, eerste lid 3° van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; .

Schending van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Schending van artikel 51/4 van de wet van 15.12.1980 in samenhang met een schending van artikel 43 e.v. van het Koninklijk Besluit van 18.07.1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Schending van artikel 39 en 40 , 43, 58 van het Koninklijk Besluit van 18.07.1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Schending van artikel 57/5 quater §1 van de wet van 15.12.1980

Schending van artikel 4 van het Koninklijk Besluit van 18.07.1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Schending van artikel 4 van het KB van 11.07.2003 , Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht , principes van machtsverschrijding ;

Schending van artikel 3 van de Conventie van de Mens getekend te Rome op 04.11.1950; (EVRM)

Schending van artikel 4 Van de Charte”.

Verzoeker geeft een korte theoretische toelichting inzake de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht.

Voorafgaandelijk en met betrekking tot het taalgebruik voert verzoeker de volgende schendingen aan:

“Schending van artikel 51/4 van de wet van 15.12.1980 in samenhang met een schending van artikel 43 e.v. van het Koninklijk Besluit van 18.07.1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Schending van artikel 39 en 40 , 43, 58 van het Koninklijk Besluit van 18.07.1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Schending van artikel 57/5 quater §1 van de wet van 15.12.1980

Schending van artikel 4 van het Koninklijk Besluit van 18.07.1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Schending van artikel 4 van het KB van 11.07.2003 , Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen”.

Verzoeker wijst erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het gesprek in het Engels plaatsvond en dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen originele notities zijn die tijdens de “hoorzitting” zijn gemaakt. Volgens verzoeker brengt dit verschillende problemen met zich mee, met name met betrekking tot de artikelen 39, 40, 43 en 58 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 (B.S. 2.8.1966) tot

coördinatie van de wetten op het gebruik van het taalgebruik in bestuurszaken. Verder hekelt verzoeker dat in de notities van het persoonlijk onderhoud, die in het kader van de aanvraag overeenkomstig artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet uitsluitend in het Nederlands zijn doorgestuurd, wordt vermeld dat de hoorzitting in het Arabisch heeft plaatsgevonden maar niet uitdrukkelijk wordt vermeld dat de hoorzitting in het Engels plaatsvond. Verzoeker stelt dat de Engelse versie niet in het kader van de aanvraag op grond van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet werd meegedeeld, maar wel in het kader van de aanvraag van het volledige dossier naar aanleiding van de getroffen beslissing. Volgens verzoeker toont het ontbreken van enige vermelding van dit essentiële element aan dat het ontoereikend is dat de notities niet de realiteit van verzoeksters hoorzitting weergeven. Er zij aan herinnerd dat de protection officer de verklaringen van de aanvrager getrouw moet neerschrijven. Het feit dat niet wordt vermeld dat de hoorzitting in het Engels heeft plaatsgevonden, is ook een onweerlegbaar bewijs dat de notulen van de hoorzitting de woorden van de verzoeker niet nauwkeurig weergeven. Verzoeker stelt dat de vraag rijst naar de vaardigheid van de tolk in de Arabische taal en wijst er daarnaast op dat, aangezien zijn advocaat of vertrouwenspersoon zich niet in het Engels hebben uitgesproken, dit inhoudt dat de PO de tussenkomen niet heeft kunnen verstaan. Verzoeker wijst op het gebruik van eTranslation, dat ruwe machinevertalingen produceert, en hekelt dat de notities van het persoonlijk onderhoud een paraaf vertonen naast de letters DCS die niet toelaten te weten wie de vertaling nagegaan heeft en of die persoon al dan niet over de nodige vaardigheid beschikte. Daarnaast stelt verzoeker dat het onderhoud en zijn onderwerp van het begin van het interview duidelijk afgebakend werden op autoritaire wijze die geen plaats voor discussie liet. Volgens verzoeker is de referentie naar de vertrouwelijkheid van het interview volledig zinloos vermits het CGVS enkel de vertrouwelijkheid garandeert ten opzichte van het "land van herkomst", daar waar in huidige geval het betrokken land "van herkomst", in casu Griekenland is. Derhalve moet volgens verzoeker in aanmerking worden genomen dat de door het CGVS verstreekte nota's niet betrouwbaar en van hoge kwaliteit zijn, aangezien zij niet zijn gereviseerd door een gekwalificeerde professionele vertaler, en dat het niet gaat om verfijnde en betrouwbare vertalingen, maar om ruwe machinevertalingen. Tot slot uit verzoeker kritiek op het feit dat hij gehoord werd door een Griekse PO, terwijl Griekenland betrokken is bij het besluit van verzoeker, hetgeen een gebrek aan onpartijdigheid, maar ook een schending van de geheimhoudingsplicht inhoudt.

Inzake het gebrek aan bijzondere procedurele noden, benadrukt verzoeker te hebben verwezen naar psychologische problemen. Verzoeker benadrukt dat hij psychische stoornissen vertoont naar aanleiding van zijn eigen persoonlijk parcours en thans omwille van de oorlog in Gaza, alsook dat hij geen medische hulp heeft gekregen in Griekenland nadat hij het centrum in Kos had moeten verlaten. Verzoeker betoogt als volgt:

"Haar psychische problematiek is nochtans degelijk aanwezig : haar gedachten zijn constant bij haar gezin in Gaza die in een hel leven , bij de duizenden doden vanwege de oorlog, de vernieling van haar land en ras... de splitsing van haar gezin...EN HAAR WANHOOP HEN NIET BETER TE KUNNEN HELPEN;

Zij heeft heel bescheiden gewezen naar de moeilijke situatie die zij had ondergaan in Gaza, , de moeilijke levensomstandigheden, haar stress, haar vrees en trauma , -, haar bekommernis voor haar achtergebleven gezin in GAZA, de vernieling van haar woonst en regio, haar vrees voor haar gezin , de bombardementen enz... cfr supra

Dat heeft zij uiteraard niet uitgebreid kunnen weergeven, in een heel kort interview, op enkele pagina's neergeschreven en waarvan de helft besteden werd aan algemeenheden, in het kader van een heel gericht onderzoek, waarbij van meet af aan gesteld werd dat het onderhoud Gaza niet zou betreffen, hetgeen de facto een heel groot deel van de "gevoelige onderwerpen" uitsloot di voor depressie zorgen...

De verzoekende partij kan hieromtrent haar gevoelens niet uiten , zij kan geen woorden klevan op die realiteit ...omdat de gruwelijkheid van die realiteit geen woorden meer heeft, tenzij genocide.

IVM DE PSYCHISCHE PROBLEMATIEK

[citaten uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Dat deze situatie uiteraard thans nog slechter is geworden nu de verzoekende partij de medische toestand van haar dochtertjes te weten is gekomen...

Zij ontwikkelt destemmeer schuldgevoel te zijn vertrokken en haar achtergelaten te hebben en ze nu niet te kunnen helen of laten overkomen, daar waar zij sowieso in België een zorg zouden krijgen, hetgeen in Gaza momenteel niet het geval is...

Dat in dit verband naar de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekende partij dient te worden gewezen.

Dat de verzoekende partij elementen aangeven heeft waaruit duidelijk een gestoorde geestestoestand kan worden afgeleid, te wijten aan de dramatische gebeurtenissen die de verzoekende partij beleefd heeft en blijft beleven, hetgeen de trauma blijft voeden en het haast onverdraaglijk maakt.

[...]"

Verder stelt hij dat de verstoorde geestestoestand van de Palestijnen uit Gaza in casu niet kan worden betwist gelet op de lopende oorlog in Gaza en de gekende gruwelijkheden die aldaar plaatsvinden en openbaar bekend zijn. Verzoeker wijst op zijn kwetsbaar profiel en stelt dat zijn fysieke, mentale en psychologische toestand een heel bijzondere impact heeft op de graad van zelfredzaamheid in geval van

terugkeer naar Griekenland. Verzoeker meent dat met zijn socio-economische toestand en zijn geestestoestand dient rekening te worden gehouden bij terugkeer.

Verzoeker wijst erop dat hij een ADET en paspoort had, maar geen officieel adres, en dat hij geen AMKA en AFM had. Hij stelt dat hij zijn ADET en paspoort in België is kwijtgeraakt, wanneer hij op straat verbleef en dat hij, zelfs als hij niet beroofd was, deze hoe dan ook had moeten hernieuwen bij terugkeer naar Griekenland. Hij wijst erop dat hij geen effectief verblijf heeft in Griekenland en verwijst naar landeninformatie inzake de administratieve procedures in Griekenland (onder andere voor het verkrijgen van een AFM en AMKA). Verzoeker benadrukt dat het hernieuwen van "papierdocumenten" minstens 4 maanden in beslag kan nemen en dat verzoeker gedurende deze periode geen toegang zal hebben tot werk en zorg. Verzoeker wijst op algemene landeninformatie inzake de erbarmelijke, vernederende opvangvoorwaarden voor zowel asielzoekers als begunstigten van internationale bescherming.

Verzoeker hekelt dat de motivering van verweerder zijn problematiek niet beantwoordt en betoogt als volgt:

"Dat het niet aanneembaar is dat het CGVS er zich toe beperkt te stellen dat de verzoekende partij ZICH IN HET VERLEDEN HEEFT KUNNEN BEHELPEN OM IN HAAR DAGELIJKSE BEHOEFTE TE VOORZIEN EN DAT ZIJ GEEN VOLDOENDE MOEITE GEDAAN HEEFT OM AAN DOCUMENTEN TE GERAKEN OF OM TE WETEN HETGEEN ZIJ MET DIE DOCUMENTEN KON DOEN , zonder echter een onderzoek te leiden nopens de mogelijkheden op de dag van vandaag, gelet op de verstrengde regels in Griekenland; het toenemende racisme, de verslechterde fysieke en psychische toestand van de verzoekende partij ,om EFFECTIEF TOT EEN WONING, EEN WERK , DE ZORG TE GERAKEN .

Het CGVS stelt ten onrechte dat zowel in Gaza als in Griekenland de verzoekende partij steeds gewerkt heeft en trekt er het besluit van dat zij zelfredzaam is en concreet haar plan heeft kunnen trekken in moeilijke omstandigheden zodat er , ondervestaan-, geen reden bestaat om te denken dat zij zo niet voort zal kunnen doen.

Dat de verzoekende partij inderdaad steeds naar een werk heeft uitgekeken maar dat zij van dat werk niet kon leven, noch in Gaza , noch in Griekenland, reden trouwens waarom zij beiden landen heeft moeten verlaten, onverminderd de redenen die te maken hebben met veiligheid of racisme of beiden..

Dat de situatie in GAZA en Griekenland helemaal niet te vergelijken zijn ondanks het feit dat zij gelijkaardige punten hebben.

Dat er in Griekenland geen werkgelegenheid bestaat voor iedereen en dat het aantal migranten en BIP's in Griekenland heel hoog is ten aanzien van hetgeen het land bieden kan, al was er een politieke wil een oplossing te zoeken naar het probleem, hetgeen de verzoekende partij in casu ten stelligste betwist.

Mits uitbating, nl een heel lage loon oor een heel hoog aantal uren werk, kan eventueel nog een werk gevonden worden tijdens het hoge seizoen, maar dat werk kunnen volhouden is gewoonweg niet haalbaar..

De verzoekende partij was mentaal kapot en als fysiek totaal uitgeput.

De verzoekende partij lijdt aan ernstige rugproblemen die haar niet toelaten zwaar werk te verrichten :

Zij heeft enkele dagen hard werk verricht in Griekenland en is er kapot aan gegaan.

De verzoekende partij is vertrokken omdat ze geen uitweg meer zag in Griekenland, gelet op haar geestesgesteldheid en het totaal gebrek aan vooruitzichten..

Het CGVS heeft hiermee helemaal geen rekening gehouden...

Verder dient te worden vastgesteld dat het CGVS het nagaan door Griekenland van haar verplichtingen dient te toetsen , niet het financieel vermogen van verenigingen, naasten of vrienden die zelf in precarie toestand verkeren.

Indien tijdelijke hulp af en toe mogelijk is, al dan niet onder vorm van een schenking of een lening, is het zo dat die materiële steun niet op regelmatige basis kan worden ingesteld omdat het materieel niet haalbaar is.

De verzoekende partij HEEFT CONCREET HEEL VEEL INSPANNINGEN GELEVERD OM AAN EEN WERK TE GERAKEN , ZIJ HEEFT ALLES AANVAARD WAT ZIJ KON, HEEFT HARD WERK VERRICHT en is ook slachtoffer geweest van de slechte en onveilige werkomstandigheden geweest, al dan niet gelinkt aan informeel werk.

In casu had de verzoekende partij geen legaal werk en heeft zij enkel een paar dagen kunnen werken, voor de rest leende zij voornamelijk geld, doch heel beperkt..Zij at amper. .

De verzoekende partij heeft 20 euro's ontvangen voor werkdagen tussen 8 en 10 uren hetzij een loon tussen 2 EN 2.5 EURO PER UUR .

Dat de werkomstandigheden helemaal niet naar de normen waren...

Het werk verliep in de hitte en bijna zonder pauze.

Er was geen lunchpauze en de baas van de ploeg zorgde er voor dat het werk zo snel als mogelijk verricht werd.

Water was amper ter beschikking.

IVM WERKGELEGENHEID

[citaten uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Dat in het CGVS nergens de concrete realiteit van Griekenland toetst , hetzij dat er geen daadwerkelijk uitzendingsbureau bestaat omdat er geen werk aan te bieden is...hetzij heel tijdelijk en meestal seizoengelinkt.

In Griekenland bestaat er geen mogelijkheid tot overgang naar EEN DEFINITIEVE autonomie en het CGVS blijft in gebreke het tegendeel te bewijzen, het brengt geen informatie die naar het tegendeel zou wijzen. Dat "levensongevallen" als een ziekte, een depressie onmiddellijk en voor lang gesanctioneerd worden, zonder mogelijkheid om te worden geholpen. Dat is ook het geval voor Grieken, maar die kunnen terugvallen op een netwerk, meestal familie die hulp en steun zal verlenen. Dat is niet het geval van de verzoekende partij die absoluut geen familie heeft in Griekenland."

Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake werkloosheid in Griekenland, die ook Grieken treft, maar vluchtelingen totaal uitsluit van het maatschappelijk leven. Verzoeker stelt dat hij in Griekenland geen sociale steun mocht trekken en dat Griekenland geen effectieve steun biedt aan internationaal beschermden. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie inzake de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Verzoeker herneemt meerdere malen dat hij geen effectief en actueel verblijfsadres heeft in Griekenland.

Vervolgens gaat verzoeker in op de inbreuken van Griekenland ten opzichte van het internationaal en Europees recht, geeft hij een chronologisch overzicht en verwijst hij naar algemene landeninformatie dienaangaande. Hij benadrukt dat het beginsel van non-refoulement door Griekenland niet wordt nagegaan.

Verzoeker betoogt dat Griekenland het interstatelijk vertrouwensbeginsel niet naleeft en houdt een op algemene landeninformatie gesteund betoog dienaangaande. Hij benadrukt dat er systematische discriminatie is en verwijst naar rechtspraak en rapporten. Verzoeker wijst andermaal naar landeninformatie inzake de administratieve moeilijkheden voor statushouders in Griekenland, alsook naar landeninformatie inzake racisme, racistisch geweld en discriminatie ten aanzien van statushouders. Verzoeker verwijst naar zijn bijzondere kwetsbaarheid wegens een nierenproblematiek en een gestoorde geestesgesteldheid. Verzoeker stelt dat hij slachtoffer was van uitgesproken racisme en discriminatie in Griekenland en citeert zijn verklaringen uit de notities van de persoonlijke onderhouds dienaangaande. Hij stelt dat dit voor een blijvend trauma en vrees ten aanzien van Griekenland zorgde.

Verzoeker stelt dat de situatie in Griekenland op alle gebieden verergerd is en verwijst naar landeninformatie ter ondersteuning.

Verzoeker benadrukt andermaal de aanwezigheid van zijn psychische problematiek. Hij is van mening *"dat, bij gebreke aan bewijs dat zijn status up-to-date is, dat het mogelijk is om in Griekenland verblijfsdocumenten te verkrijgen, toegang te hebben tot huisvesting, werk en gezondheidszorg, zowel medische als psychologische, het risico bestaat dat hij in een situatie terechtkomt die in strijd is met artikel 3 EVRM omdat de Griekse autoriteiten hem geen effectieve bescherming kunnen bieden"*.

Verzoeker wijst erop dat hij Palestijn en bij UNRWA geregistreerd is. Hij wijst op de situatie in Gaza en citeert uit rapporten, landeninformatie en rechtspraak dienaangaande. Hij benadrukt dat hij psychisch sterk lijdt onder de aanhoudende oorlog in Gaza, die gevolgen heeft voor zijn familieleden. Hij stelt dat zijn twee dochtertjes verminkt zijn en sowieso blijvend gehandicapt zijn. Hij wijst erop dat verschillende leden van zijn familie zijn vermoord en dat anderen in erbarmelijke omstandigheden leven.

Verzoeker concludeert dat hem in de eerste plaats de vluchtelingenstatus moet worden verleend en subsidiair dat hem subsidiaire bescherming moet worden verleend, gelet op de algemene situatie in zijn land van herkomst.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. CERD-rapport van 24.12.24 OPENBAAR BESCHIKBAAR OP [URL]

4. Recognised ezfygees 2025, march 2025, access to documents and socio-economic rights pro asyl OPENBAAR BESCHIKBAAR OP [URL]

5. Ministerie van Buitenlandse zaken Nederland, Verslag feitenonderzoek naar Statushouders in Griekenland, 3 september 2024, OPENBAAR BESCHIKBAAR OP [URL]

6. AIDA. GR 2024-UPDATESEPTEMBER2025GREECE Ink te consulteren op [URL] waaruit global kan worden gesteld dat de toestand van terugkeerders naar Griekenland thans nog sterker is dan de toestand van nieuwe aankomelingen in GRIEKENLAND..."

2.3. Verweerder legt een *"NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure"* van 4 december 2025 neer, waarbij hij middels URL (landen)informatie en rechtspraak voegt (stukken i-vi).

2.4. Op 10 maart 2026 brengt verweerder een aanvullende nota bij. Deze bevat de *"Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS"*, alsook een hoeveelheid landeninformatie die via

URL-links wordt bijgebracht. Deze nota bevat verder verwijzingen via URL-links naar rechtspraak uit Duitsland en Zwitserland.

2.5. Verzoeker legt een aanvullende nota van 13 maart 2026 neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij hij het volgende stuk voegt:

"1. VERTALING NAAR HET NEDERLANDS VAN STUK 1 VAN HET CGVS NOTA AMKA 16.01.26."

2.6. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarin *"de voornaamste elementen van het verzoekschrift"* zijn samengevat en *"enkel [sic] de belangrijkste paginas van het vzs geprint [zijn]"*.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming."* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met een *"samenvatting van de voornaamste elementen van het verzoekschrift"*.

Artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet laat toe dat de partijen tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota *nieuwe elementen* ter kennis kunnen brengen.

Verzoeker beperkt zich in deze aanvullende nota tot de (gedeeltelijke) herneming van de feiten, het middel en de argumenten die reeds in het omstandige en ongestructureerd verzoekschrift van 240 pagina's werden aangehaald. Dit betreffen bezwaarlijk nieuwe elementen in de zin van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Aangezien de aanvullende nota een herhaling en uitwerking van het middel betreft dat reeds in het verzoekschrift werd uiteengezet, kan deze niet worden aangenomen. De aanvullende nota heeft immers niet tot doel te fungeren als een herwerking, verdere uitwerking of nadere toelichting van het verweer in het verzoekschrift.

5. Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat de persoonlijke onderhouden plaatsvonden in het Engels en dat de originele notities niet werden doorgestuurd. Verzoeker wijst daarnaast op het gebruik van eTranslation, dat ruwe machinevertalingen zou produceren, en hekelt dat de notities van het persoonlijk onderhoud een

paraaf vertonen naast de letters DCS, die niet toelaten te weten wie de vertaling nagegaan heeft en of die persoon al dan niet over de nodige vaardigheid beschikte. Verzoeker uit kritiek op de betrouwbaarheid van de notities van het persoonlijk onderhoud door dergelijke werkwijze. Tot slot uit verzoeker kritiek op het feit dat hij gehoord werd door een Griekse *protection officer*, terwijl Griekenland betrokken is bij het besluit van verzoeker, hetgeen een gebrek aan onpartijdigheid, maar ook een schending van de geheimhoudingsplicht inhoudt.

5.1. Verzoeker voert aan dat het persoonlijk onderhoud in het Engels werd afgenomen, en niet in de proceduretaal. Te dezen gaat verzoeker er verkeerdelijk van uit dat de taal van de procedure en de taal van het persoonlijk onderhoud dezelfde moeten zijn.

Verweerder repliceert in de (verweer)nota van 4 december 2025 terecht als volgt:

“Waar verzoeker bekritiseert dat het persoonlijk onderhoud in het Engels werd afgenomen, en niet in de proceduretaal, gaat verzoeker er verkeerdelijk van uit dat de taal van de procedure en de taal van het persoonlijk onderhoud dezelfde moeten zijn (Rvs 17 juni 2002 nr. 107.897; RvV 14 augustus 2025, nr. 331 010). Verweerder benadrukt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De taal die voor de asielprocedure werd aangewezen – het Nederlands – werd gedurende de hele procedure gebruikt (verzoekers verklaring bij de DVZ en de bestreden beslissing werden volledig in het Nederlands opgesteld, de notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO) werden naar het Nederlands vertaald). De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn aldus aanwezig in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet met zich mee. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet verbiedt de dossierbehandelaar evenmin om zich uit te drukken in een vreemde taal wanneer hij deze taal beheerst (RvS 3 september 2008 nr. 185.993). Er wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld. Een schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet worden aangenomen (RvV 14 augustus 2025, nr. 331 010).

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens de persoonlijke onderhoudsop het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal of CGVS) geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, en blijkt dat verzoeker de tolk en alle vragen goed heeft begrepen (NPO 18/07/2025, p. 2 en 18; NPO 27/08/2025, p. 1, 11 en 12). Ook door de advocaat van verzoeker werd geen enkele opmerking gemaakt in verband met de tolk of de vertaling (NPO 27/08/2025, p. 12). Daargelaten de taal die de tolk en de dossierbehandelaar hebben gehanteerd, blijkt ook dat verzoeker probleemloos zijn verklaringen kon afleggen. Verzoek toont niet in concreto aan dat er verklaringen verkeerd begrepen zouden zijn geweest, laat staan dat hij aantoont hoe dergelijke problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Nadien werden er ook geen opmerkingen overgemaakt over de notities van het persoonlijk onderhoud aan het CGVS, dit terwijl de notities overeenkomstig artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet naar verzoeker en diens raadsman werden verstuurd op 29 augustus 2025. Verzoeker toont aldus niet aan welk nadeel hij door deze werkwijze zou hebben ondervonden en laat na in concreto te verduidelijken welke verklaringen niet correct vertaald, dan wel verkeerd geïnterpreteerd of inhoudelijk vervormd zouden zijn geweest of waar er een semantisch verlies zou hebben plaatsgevonden. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de notities van de persoonlijke onderhoudsop geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van het persoonlijk onderhoud, noch dat de vaststelling van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden (zie naar analogie, RvV arrest nr. 333798 van 3 oktober 2025 en arrest nr. 332962 van 19 september 2025).”

De Raad sluit zich aan bij de voorstaande repliek van verweerder. Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt immers dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk, die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt, dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt bijgevolg geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee.

5.2. Inzake de vertaling van de notities van het persoonlijk onderhoud stelt verweerder in de (verweer)nota het volgende:

“2.4.2 Verweerder duidt verder dat in het kader van het reeds in de bestreden beslissing vermelde operationele plan dat tussen het EUAA en de Belgische staat is overeengekomen, de deskundigen van het EUAA een beroep doen op een tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming in het Engels weergeeft. De notities van het persoonlijk onderhoud worden vervolgens vertaald door

eTranslation, een geavanceerde neurale vertaaldienst van de Europese Commissie, die de nodige garanties biedt op het gebied van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de EU. Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal.

Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is.

Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het Commissariaat-generaal de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat:

De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer:

de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene;

De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening)

Het Commissariaat-generaal benadrukt ook dat, hoewel de eTranslation-website van de gebruiker verlangt dat hij toestemming geeft voor de verwerking van zijn gegevens, dit betrekking heeft op de persoon die de website gebruikt (bijvoorbeeld zijn identiteit en e-mailadres), maar dat het dus niet gaat om de persoonsgegevens van personen die internationale bescherming aanvragen.

Deze verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De verwerking geniet met name de volgende waarborgen:

- *Verwerking en opslag van gegevens op servers in de EU (beginsel van beveiliging van de verwerking, artikel 32 van de AVG);*

- *Bewaring van gegevens beperkt tot de tijd die nodig is voor de vertaling en het onderzoek, geen verzending van gegevens per e-mail, instelling voor het verwijderen van gegevens na het downloaden (beginsel van beperking van de bewaring van gegevens, artikel 5, §1, e) van de AVG);*

- *Geen toegang tot de gegevens door beheerders;*

- *Geen analyse van de inhoud;*

- *Geen delen van gegevens met derden (zie Register of the Data Protection Officer (DPO) beschikbaar op <https://ec.europa.eu/dpo-register/detail/DPR-EC-00600.7>;*

Uit het bovenstaande blijkt dat het hierboven beschreven vertaalproces geschikt is voor de uitvoering van de taak die aan het Commissariaat-generaal is toevertrouwd.

Wat de betrouwbaarheid van de vertalingen betreft, wijst het Commissariaat-generaal erop dat de door eTranslation geproduceerde documenten worden gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het CGVS, zoals aangegeven op de notities van het persoonlijk onderhoud. Bijgevolg moet worden aangenomen dat de tussenkomst van de dossierbehandelaar een relevante analyse van het onderzoek door het Commissariaat-generaal in samenwerking met het EUAA garandeert. Ook verzoeker kan concrete opmerkingen formuleren op de notities en de vertaling, hetgeen hij nalaat te doen."

De Raad ontwaart geen element dat voorgaand betoog van verweerder kan ondermijnen. Er is geen sprake van schending van het beroepsgeheim of de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

5.3. Voorts herinnert de Raad eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het commissariaat-generaal de mogelijkheid biedt om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het

personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

Deze bepaling beoogt de omzetting van artikel 14 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn).

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met 'een andere instantie' uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen:

"Het organiseren van een persoonlijk onderhoud door de Commissaris-generaal waarbij elke verzoeker minstens eenmaal de kans krijgt de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten is een praktijk die reeds jarenlang wordt toegepast op het CGVS. Deze praktijk werd reeds vastgelegd in het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien het persoonlijk onderhoud als een fundamenteel beginsel en waarborg geldt in de behandelingsprocedure van een verzoek om internationale bescherming is het aangewezen het principe van het persoonlijk onderhoud eveneens op te nemen in de wet.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald bij koninklijk besluit, zoals nu reeds het geval is in het hogervermelde koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Het derde lid voorziet de mogelijkheid om bij situaties van een groot aantal gelijktijdige verzoeken, het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud over de inhoud van het verzoek. Het blijft echter in eerste instantie wel de bedoeling om bij een toegenomen werklast (ten gevolge van een groot aantal gelijktijdige verzoeken) bijkomend personeel aan te werven voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en bijkomende middelen hiervoor toe te kennen.

Nu al stelt de minister aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het personeel en de middelen ter beschikking die nodig zijn voor het vervullen van hun opdracht (op basis van artikel 57/25 van de wet) en zijn er verschillende mogelijkheden om het personeelskader van het Commissariaat-generaal al dan niet tijdelijk te versterken via detacheringen van ambtenaren vanuit andere overheidsdiensten (Koninklijk besluit van 15 januari 2007 betreffende de mobiliteit van de statutaire ambtenaren in het federaal administratief openbaar ambt) of door interne mobiliteit binnen de FOD Binnenlandse zaken.

Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels.

De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht.

Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker.

Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.

De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren.

Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit.

De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie. Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet.” (Parl. St. DOC 54, 2548/001, p. 92-96).

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt worden bepaald bij het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Artikel 3, § 2 van dit koninklijk besluit van 11 juli 2003, in verband met die opleidingen waarnaar wordt verwezen in voormeld artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“§ 2. Binnen het Commissariaat-generaal wordt een kennis- en leercentrum opgericht dat aan de ambtenaren een basisopleiding en voortgezette vorming geeft betreffende ondermeer de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, [de Conventies betreffende de rechten van de mens] de Conventies betreffende de rechten van de mens die België binden evenals de andere beschermingsgronden die in de wet zijn voorzien. Hiertoe behoort een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.”

In overeenstemming met voorgaande bepalingen, werd tussen België en het EUAA (The European Union Agency for Asylum) een operationeel plan overeengekomen “*Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium*”, dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026 en waarnaar verweerder verwijst in diens nota.

Uit het geheel van voorgaande bevindingen blijkt dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie, waaronder ook deskundigen door het toenmalige EASO (nu het EUAA), tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

5.4. Wat betreft verzoekers betoog rond het belangenconflict van de EUAA-medewerkers die mogelijks de Griekse nationaliteit zou bezitten, wijst de Raad erop dat – daargelaten dat verzoeker niet staat dat de EUAA-medewerker die zijn persoonlijk onderhoud afnam de Griekse nationaliteit bezit – hieruit hoe dan ook geenszins zonder meer afgeleid kan worden dat verzoekers beschermingsverzoek niet op onpartijdige wijze werd beoordeeld of dat er sprake is van een belangenconflict.

De Raad kan hierbij dienstig verwijzen naar het beginsel van onpartijdigheid dat als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ook van toepassing is op organen van het actief bestuur en (onder andere) inhoudt dat bestuursorganen, ambtenaren of mandatarissen geen persoonlijk (juridisch of feitelijk) belang mogen hebben bij de door hen te nemen beslissingen en bij het behandelen van de hen opgelegde zaken niet vooringenomen mogen zijn. Het Hof van Justitie heeft als zodanig bevestigd dat het recht op een onpartijdige behandeling van zijn zaak geldt bij de uitvoering van het Unierecht, in het bijzonder de richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, heden vervangen door de richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU (HvJ 8 mei 2014, C-604/12, N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, pt. 19-55). De vereiste van onpartijdigheid wordt bekeken vanuit dubbele ooghoek. Er is met name enerzijds de subjectieve of persoonlijke onpartijdigheid, en anderzijds de objectieve of structurele onpartijdigheid. Het onpartijdigheidsbeginsel waarborgt dus zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de personeelsleden en de leden van bestuurlijke organen die mede een beslissing nemen, als de structurele onpartijdigheid van die personeelsleden en bestuurlijke organen op het vlak van de organisatie van deze organen, het verloop van de procedure en het tot stand komen van hun beslissingen (RvS 14 november 2017, nr. 239.876). De subjectieve onpartijdigheid vereist dat geen enkel lid van het betrokken bestuur blijf mag geven van partijdigheid of persoonlijke vooringenomenheid. De objectieve onpartijdigheid vereist dat dit bestuur voldoende waarborgen biedt om elke gerechtvaardigde twijfel omtrent een eventuele vooringenomenheid uit te sluiten (cf. HvJ 27 maart 2019, C-680/16, Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel en Remedia d.o.o., pt. 27). De subjectieve onpartijdigheid wordt vermoed tot het bewijs van het tegendeel. In het geval van een aantasting van de objectieve onpartijdigheid moet de daadwerkelijke vooringenomenheid niet worden aangetoond, maar

volstaat de schijn van partijdigheid indien die schijn objectief gerechtvaardigd is (A. COOLSAET, “Hoofdstuk 6. Het onpartijdigheidsbeginsel” in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (ed.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, p. 191). Om de schending van de structurele onpartijdigheid aannemelijk te maken, volstaat geen louter subjectieve indruk van partijdigheid, maar moet die indruk objectief gerechtvaardigd kunnen worden, rekening houdend met de concrete, feitelijke elementen van de zaak (RvS 12 mei 2020, nr. 248.530). In geval van structurele onpartijdigheid moet worden onderzocht of er voldoende garanties zijn om objectief gewettigde twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Zulke twijfels kunnen rijzen ten gevolge van vaststelbare feiten, waarbij in bepaalde gevallen zelfs de gewekte schijn belang kan hebben (RvS 25 november 2020, nr. 249.039). De nationale autoriteit moet voldoende waarborgen bieden om elke gerechtvaardigde twijfel dat sprake is van een eventueel vooroordeel uit te sluiten (HvJ 8 mei 2014, C604/12, H. N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, pt. 52).

De Raad wijst erop dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat de structurele organisatie van het CGVS onvoldoende garanties biedt om twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Vooreerst is het niet de *protection officer* van het CGVS, maar de commissaris-generaal die formeel de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming neemt. Wat betreft de huidige bijstand van het EUAA dient bovendien herhaald te worden dat deze tijdelijke inzet strikt beperkt blijft tot het afnemen van gesprekken en het onderzoek van de inhoud van de aanvraag en het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft. Dit neemt echter niet weg dat niet kan worden ontkend dat de EUAA-medewerker, die *in casu* de persoonlijke onderhoud heeft geleid met de verzoeker om internationale bescherming en de verklaringen van verzoeker heeft genoteerd, een belangrijke rol speelt. Ook hier zijn evenwel de nodige garanties voorhanden om aan een volgens verzoeker mogelijke partijdigheid van de EUAA-medewerker te remediëren. Zo kan de verzoeker overeenkomstig artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen (hetgeen hij *in casu* heeft gedaan) en daarover zelf of via zijn advocaat aan het CGVS schriftelijk zijn opmerkingen bezorgen (hetgeen hij *in casu* heeft nagelaten te doen), die door de commissaris-generaal moeten worden onderzocht alvorens in verband met het verzoek om internationale bescherming een beslissing te nemen.

De Raad oordeelt dat *in casu* slechts kan vastgesteld worden dat het administratief dossier geen aanwijzingen bevat – en door verzoeker geen indicaties worden aangehaald – waaruit zou blijken dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet op een objectieve wijze behandeld zou zijn.

Ook uit een zorgvuldige lezing van deze notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden afgeleid dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud onregelmatigheden hebben voorgedaan in die mate dat hieruit enige vooringenomenheid bij de EUAA-medewerker zou kunnen blijken. Zoals verder in dit arrest zal blijken, kan ook uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijken dat er van enige subjectieve partijdigheid sprake is.

De Raad concludeert dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de commissaris-generaal eenzijdig of selectief zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. Verweerder heeft zich ter zake gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en de door hem geschetste context alsook op de beschikbare landeninformatie. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De EUAA-medewerker die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft evenmin enig belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor er geen indicaties voorhanden zijn dat en hoe deze aangestelde expert *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

In die zin kan dan ook niet blijken dat de hele keten van het beslissingsproces *in casu* zou zijn aangetast door de (subjectieve) partijdigheid van één van de daarbij betrokken ambtenaren van het CGVS. Een schending van het onpartijdigheidsbeginsel of een belangenconflict kan geenszins aannemelijk worden gemaakt.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 29 december 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waaronder de Griekse verblijfsvergunning (ADET). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 28 december 2026 en zijn Grieks reisdocument tot 13 februari 2029 (administratief dossier, blauwe map landeninformatie, aanvraag info derde landen en antwoord

Griekenland van 16 mei 2024; administratief dossier, groene map documenten, Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort).

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat verzoeker geen actueel en effectief verblijfsadres heeft in Griekenland kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de voormalige richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de voorliggende gegevens stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

In het verzoekschrift benadrukt verzoeker te hebben verwezen naar psychologische problemen en stelt hij dat hij psychische stoornissen vertoont naar aanleiding van zijn eigen persoonlijk parcours en thans omwille van de oorlog in Gaza. Verzoeker stelt dat hij de aanwezigheid van zijn psychische problematiek *“niet uitgebreid heeft kunnen weergeven, in een heel kort interview, op enkele pagina’s neergeschreven en waarvan de helft besteden werd aan algemeenheden, in het kader van een heel gericht onderzoek, waarbij van meet af aan gesteld werd dat het onderhoud Gaza niet zou betreffen, hetgeen de facto een heel groot deel van de “gevoelige onderwerpen” uitsloot di voor depressie zorgen...”*. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden en stelt dat zijn situatie nog slechter is geworden sinds hij de medische toestand van zijn dochtertjes te weten is gekomen.

In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p.89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden.

Immers, de vragenlijst *“bijzondere procedure noden”* van 17 april 2024 bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoeker of zijn advocaat hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoeker omwille van zijn psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Verzoeker bevestigde zowel aan het begin van het eerste als tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij in staat was om met het interview door te gaan (NPO 1, p. 2-3; NPO 2, p. 2). Uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt dat verzoeker de tolk goed begrepen heeft, dat hij de vragen van zowel het eerste als het tweede onderhoud goed begrepen heeft, en dat hij tijdens de twee interviews alle redenen heeft kunnen uitleggen waarom hij om internationale bescherming verzoekt (NPO 1, p. 18; NPO 2, p. 11-12). Daarenboven brengt verzoeker geen enkel medisch of psychologisch attest bij ter staving van zijn voorgehouden psychologische problemen of van enige cognitieve problemen of te verwachten moeilijkheden bij het deelnemen aan de asielprocedure.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

12. Verzoeker, een dertigjarige volwassen man, maakt niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en bijgebrachte stukken kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op goede gronden als volgt:

“Betreffende uw rug- en tandproblemen maakt u geen elementen kenbaar waaruit blijkt dat u in Griekenland dringende nood had aan medische zorgen. Enerzijds staat u uw rugklachten met een medisch attest van uw operatie aan uw hernia, opgemaakt in Palestina op datum van 8 februari 2022. Een recente stand van zaken betreffende uw genoemde gezondheidstoestand ontbreekt. Daarbovenop stelt u dat uw rug in Griekenland erg gespannen was en hiervoor pijnstillers kreeg. Ook ging u naar het ziekenhuis en kreeg hier een afspraak, maar vond de kosten te duur waardoor u niet ging. Deze reden van nalatigheid staat haaks op uw verklaring geen medische zorgen gekregen te hebben. Bijkomend ging u op zelfstandige wijze naar de apotheker voor het verkrijgen van pijnstillers (CGVS 1, p.9; CGVS 2, p.6-7-).

Betreffende uw psychische problemen merkt het CGVS dat u geen enkel attest neerlegt om dit te staven. U stelt reeds psychische problemen te hebben sinds uw leven in Gaza. U verklaart nooit psychische hulp gezocht te hebben in Griekenland. Daarbovenop stelt u getraumatiseerd te zijn omwille van het incident met de kustwacht. Echter hecht het CGVS hier geen geloof aan, alsook ontbreekt elk bewijs. Hieruit volgt dat er blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw mentale gezondheidsproblemen niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat ze aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verlenen, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt (CGVS 1, p.16; CGVS 2, p.10). Bovendien dient opgemerkt te worden dat u in staat was om twee keer een persoonlijk onderhoud uit te voeren op het CGVS, waarbij u tot twee keer toe bevestigde alles gezegd te hebben betreffende uw problemen (CGVS 1, p.18 ; CGVS 2, p.11).”

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de bekommernis voor zijn achtergebleven gezin en de medische toestand van zijn dochters in Gaza een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Indien verzoeker psychologische ondersteuning zou behoeven, toont hij bovendien niet concreet aan dat hij hiertoe in Griekenland – waar hem een verblijfsvergunning werd verleend tot 28 december 2026 – geen toegang zal hebben.

Waar verzoeker verder stelt dat hij psychologisch kwetsbaar is ten gevolge van zijn socio-economische toestand in Griekenland, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel attest bijbrengt ter adstructie van zijn psychologische problemen.

Verzoeker maakt in het verzoekschrift ook nog gewag van een “nierenproblematiek” (verzoekschrift, p. 136), maar brengt geen attesten ter adstructie hiervan bij, noch heeft hij hiervan eerder melding gemaakt.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. Zo verzoeker in het verzoekschrift stelt dat zijn Griekse verblijfsvergunning in België gestolen werd en hij nooit in het bezit was van een AFM of AMKA in Griekenland, gaat hij voorbij aan de terechte motivering in de bestreden beslissing hieromtrent, die luidt als volgt:

“Gedurende uw interview bij DVZ stelt u dat uw originele document gestolen werden in België. Dit is een louter blote bewering waarvan elk bewijs ontbreekt (DVZ; Verklaringen DVZ, sectie 25).

AMKA en AFM.

Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit in het bezit was van een AMKA of AFM, evenmin heeft u zich ooit hieromtrent geïnformeerd in Griekenland. U stelt dat u geen aandacht heeft besteed aan Griekse documenten, noch aan procedures. Dit wijst op een gebrek aan inspanning om uzelf te voorzien van de correcte documenten in Griekenland om uw rechten er te doen gelden (CGVS 1, p.7-8).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun

verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon (zie supra)."

De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn

verstrekken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, wijst op de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaken op onmenselijke of vernederende behandeling.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Te dezen wordt in de bestreden beslissing inzake de door verzoeker aangehaalde elementen die betrekking hebben op zijn vrees bij terugkeer naar Griekenland met reden als volgt gemotiveerd:

“Ten eerste merkt het CGVS op dat u een relatief korte periode na de toekenning van uw status vertrokken bent uit Griekenland. Nadat u de vluchtelingenstatus toegekend kreeg op 29 december 2023, besloot u net geen drie maanden later omstreeks 20 maart 2024 het land te verlaten. Deze korte periode getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden (DVZ; Verklaring DVZ, sectie 33).

Ten tweede blijkt uit niets dat u heeft geprobeerd om werk te zoeken gedurende uw kort verblijf in Griekenland. Enerzijds stelt u vier dagen gewerkt te hebben voor een salaris van 20-25 euro. Nadien heeft u nooit meer gewerkt. Anderzijds stelt u enkel in Thessaloniki gezocht te hebben naar werk, maar nooit in Kos. Uit niets blijkt dat u al het mogelijke heeft gedaan om werk te vinden. Dat u zich aanmeldde bij interimkantoren is een louter blote bewering waar elk bewijs van ontbreekt. Bovendien is het onaannemelijk dat u een eerste keer geholpen werd bij het interimkantoor, maar bij terugkeer voor de stand van zaken niet meer welkom zou geweest zijn (CGVS 1, p.6,9,14 ; CGVS 2, p.5-6).

Ten derde blijkt uit niets dat u al het mogelijke deed gedurende uw kort verblijf in Griekenland om huisvesting te zoeken. U verwijst naar de periode dat u op straat sliep voor ongeveer 25 tot 30 dagen. Dit was alvorens u de verblijfsvergunning ontving (CGVS 1, p.12). Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Vervolgens reisde u naar Thessaloniki, waar u een gemeenschappelijke accommodatie huurde voor vijf euro per nacht. U leende geld van een Palestijn om deze huur te kunnen betalen (zie infra). Uit niets blijkt dat u zich in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie bevond, noch dat u niet kon functioneren in Griekenland (CGVS 1, p.12; CGVS 2, p.7).

Ten vierde blijkt uit niets dat u de nodige inspanning leverde om Griekse taallessen te kunnen volgen. U stelt naar een school te zijn geweest om zich te informeren, maar u bent de naam vergeten. Er werd u verteld een e-mail te sturen. Uit niets blijkt dat men u niet verder wou helpen, evenmin ontbreekt al het bewijs van uw inspanning een e-mail te sturen (CGVS 1, p.12).”

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud citeert aangaande zijn moeilijkheden om werk te vinden in Griekenland, alsook verwijst naar algemene landeninformatie inzake de toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt, gezondheidszorg en taallessen kan dit niet volstaan ter weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen, waaruit blijkt dat verzoeker een gebrek aan inspanningen heeft geleverd om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft

bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Zoals door verweerder terecht gesteld blijkt dat verzoeker Griekenland net geen drie maanden na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus verliet. Uit een dergelijk gedrag en kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Verweerder stelt bovendien op goede gronden dat verzoeker voldoende zelfredzaam is. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande:

“Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

*Het CGVS merkt op dat u erin geslaagd bent om zelfstandig te functioneren in Griekenland in de mate van het mogelijke gezien u nog geen drie maanden na ontvangst van uw verblijfsvergunning in Griekenland bleef (zie supra). **Ten eerste** bent u er kort in geslaagd te werken en een gedeeld appartement te huren. **Ten tweede** leende u 170 euro en werd zo financieel bijgestaan. **Ten derde** beschikte u over een netwerk van Palestijnse vrienden in Griekenland. **Ten vierde** reisde u van Gaza naar Griekenland en verder door naar België. **Ten vijfde** spreekt u naast het Arabisch ook Engels, waarmee u zichzelf in het dagelijkse leven kan behelpen (CGVS 1, p.10, 12; CGVS 2, p.4,7).*

Uit niets blijkt dat u niet op zelfstandige wijze kon functioneren in Griekenland.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij geen familie heeft in Griekenland, maar gaat eraan voorbij dat hij in Griekenland over een netwerk van Palestijnse vrienden beschikte. Verzoeker, die niet over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt, toont bovendien geenszins aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid had/heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Verzoeker toont in het bijzonder niet aan dat het voor hem onmogelijk was om stappen te ondernemen en zijn AFM en AMKA te bekomen (cf. punt 13.).

15. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij slachtoffer was van uitgesproken racisme en discriminatie in Griekenland, zijn verklaringen dienaangaande uit de notities van de persoonlijke onderhouds citeert en verwijst naar algemene landeninformatie inzake racisme en geweld in Griekenland, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

Hieromtrent stelt de bestreden beslissing terecht:

“U stelt dat de kustwacht in Griekenland u op agressieve wijze heeft behandeld. U werd geslagen omdat de kustwachter dacht dat u net aangekomen was per boot van Turkije. U beschikte echter over een verblijfsvergunning in die periode en legde deze voor via uw telefoon. Desondanks werd uw telefoon vastgenomen en weggegooid. U diende geen klacht in, met reden dat de ouders van Griekse afkomst zijn. Dit is echter geen afdoende uitleg waarom u geen moeite ondernam om uw rechten te doen gelden in Griekenland. 25 Dagen later vertrok u tevens naar België (CGVS 2, p.9).

Bijkomend stelt u slachtoffer geweest te zijn van racisme. U verwijst hierbij naar een algemene situatie waar u ‘geconfronteerd werd met racisme’, maar slaagt er niet in om dit te concretiseren. U stelt dat dit ‘misschien was vanwege de taal’. Bijgevolg is dit een louter blote bewering (CGVS 1, p.15).”

De Raad merkt bovendien op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

16. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijping van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

17. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

18. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Nu het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar de situatie in Gaza niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS